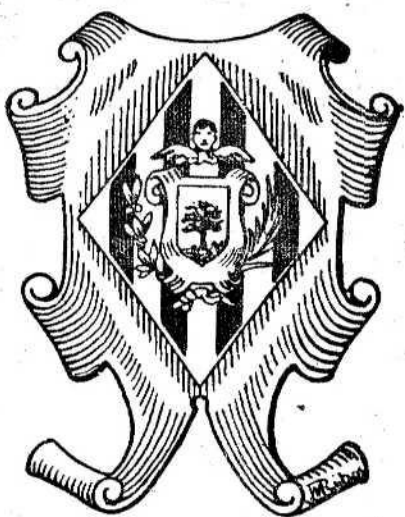

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Vendrell, trimestre, 2'00 ptes; Fora, 2'25; Extranger, 3'00
Número corrent, 20 cèntims

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

REMITITS: 15 CENTIMS LÍNEA

No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals

ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

VERITATS ENUTJOSES

Es trist confessar que passem per hores altament engunioses i que en lloc de buscar solucions tots i tothom fa el que pot per agreujar la situació. Sobretot a les poblacions on vivim de la agricultura la cosa va prenent un color tan trist que acora mirar el pervindre. Tot denota misèria i per enlloc es veu el punt per on pugui apuntar la regeneració.

Uns polítics esquerristes encengueren la discòrdia al camp i aquells a qui entabanaren comensen a tocar-ne les conseqüències, doncs si per un costat els concediren el cinquanta per cent d'augment en les partions de fruits no s'han cuidat ni es cuiden de que els fruits valguin, i avui l'egoisme agrari, que res més que l'egoisme ha fet engroixir les fileres rabassaires, es troba amb què els productes no tenen preu i fan menys pessetes que abans; per altra part les terres no reben l'adob que necessiten amenant una depauperació de collites i els cal també fer grans despeses per la adquisició de sofres i sulfats, sense quin emprat aquelles foren perdudes. Aquest desdixat problema agrari està estenent la misèria arreu, doncs el rabassaire no treu el que treia de les vinyes que cultivava mentre que la propietat es pren amb estoicisme la seva actuació i actualment afronta la seva misèria amb resignació forçada, amb un tant se m'en dona que corren i fa pena. On anirem a parar si no s'hi posa remei?

De sí el pagés és abandonat per vetllar les seves economies i costa un món i mig fer-li entendre que si abandona la seva actuació de vinyater els seus productes no valdran res i restarà a la ventura del comerç; prou li han predicat la unió, prou s'ha aconseguit una llei de vins, prou s'ha manat fer les degudes declaracions de collites per implantar les guies de circulació; però el rabassaire fa tres anys que sols te els ulls fits en la major quantitat de la seva part i ha tancat les orelles a la Unió de Vinyaters, lloc que repugna perquè allí hauria de fer costat al seu burgès; li han predicat l'odi i s'ha deixat endur per l'egoisme, llençant per la borda tot el que s'havia aconseguit en benefici dels seus interessos i avui es troba sense què els hi defensi, i ell mateix es gira d'esquena a la seva defensa i sent parlar de declaracions de collita com qui sent ploure; i no demana als que li exigeixen el vot res que li salvi el preu del vi ni faciliti la seva valoració. L'han decantat vers una política demagògica i l'han apartat de vigilar la seva economia. De què li serveix la seva actitud si amb el preu a que ha de vendre el vi no cobreix ni les despeses més ineludibles?

Veus ací un dels primers resultats d'aquesta insensata campanya polític rabassaire a base d'egoisme i de insensateses: la discòrdia al camp i la depressió en els preus dels productes de la terra.

¿Quí se sent avui amb coratge de cercar-hi remei? Ningú, ni els que han encès la foguera.

De's suïcides que s'en desdullen

Bombes, bales i enrenous revolucionaris

Això no és viure! Es un patir a glosa! Avui, en aquesta Havana truculenta, passem els set calzers de l'amargura. Sustos, impressions de tota mena, els nervis desguitarrats, l'ajal a flor de llavis, aquí m'ajupo i allà em decanto, com si es cridés l'alarimant [sotal dels mestres de cases.

Al principi, ens semblava que cauríem malalts; que'l sistema nerviós faria de les seves i acabaríem a una espècie de Sant Boi. Però a tot es fa la humanitat. L'home és un animal de costums que l'hem vist patir els sufriments més terribles en la guerra mundial. Encara que sigui a contra cor, plantem cara a la vida per detestable que sigui. I d'aquesta constatació, en donarem una mostra sintètica, experimental i de un grotesc relatiu.

En els primers dies de la «Revolució», en sentir l'espècie detonant de una bomba, ens

hi feiem a tremolins de cames i ensumades de aigua naf. Si l'esclafir de la dinamita el sentim de ben aprop, talment sembla que el món ens ve a sobre. Però, peta d'una mica lluny, en plena mitja nit, ens hi tombem de l'altre costat, tot pensant que'l torn correspon a un altre barri, i qui tingui mala de cap que se'ls passi, que demà ja ens ho diran els diaris.

¿Diaris? ¡Sí, sí! Per ara no mes tenim el del Sindicat d'Arts Gràfiques, en castellà. Els demés tenen la vida a l'encant. Tenim «The Havana Post» que's publica en anglès, i dit sigui amb tot el respecte degut, és ben eixarrat, com una medicina homeopàtica. Diu ben poca cosa.

Els nostres, en quan tornin a sortir, perquè no hi ha mal que cent anys duri, ens posaran en lletres de pam: «Las tres bombas de anoche». «La tremenda explosión de tal parte». «Al explotar una bomba de dinamita hizo palpilla al que la iba a colocar». I naturalment, quan es llegeixen coses d'aquest calibre, un exclama: ¡bufa...! i que segueixi ben lluny, no!

I així, de concessió en concessió, per més

esgarrioses que siguin les modes infernals, fins ens hi acostumem com una malaltia crònica que no la pot espolsar qui vol. I... ¡ben vinguda siguis, desgràcia terrible, si és que vens solal Però d'això plora la criatura. A l'ineplicable problema caòtic de la política cubana, hi plana el més terrible dels desastres econòmics que ha patit Cuba. A la anarquia social que's te a les acaballes, ens ha sortit el cinquanta per cent dels nadius a cada lloc: ¡Fora els espanyols! ¡Arri els que's feren ciutadans cubans!

En aquest «*Spoliarium*» tropical, es el «pare nostre de cada dia», la corrua de suïcidis que s'han posat en competència, rifant-se la vida d'una manera detestable, fins a l'increïble. Hi ha qui es penja d'una canyeria, d'un arbre o d'una biga. Altres preuen un veneno o es tiren al mar o d'un tercer pis. Podríem establir que la normalitat més aplicable als homes és la de disparar-se el revolver sobre el pols, entre pel i orella en la dreta del cap. Es la forma «standaritzada» acceptada per els desesperats de la vida, com a medi més expeditiu, més segur i ràpid. — ¡Pum...! Un rajol de saug, una caiguda de costat, i tal dia farà un any.

En les dones, ja és més espectacular el sistema. Per regla general, es refien d'una ampolla d'alcohol, empapant-se'n cap i faldilles i vinga un misto, que això està a punt! Es una mort terrible, dantesca, irada, colpidora com una caldera de l'infern. Altres, mes enraonades en el final de la vida, ingereixen unes pastilles de permanganat de potassa. I, amb uns crits d'angoixa, uns retortigaments mortals, i ¡fins a la vall de Josafat! ¡Ja han fet a tot les misèries!

Naturalment, s'ofereixen mil varietats tràgiques en cada desesperat. Uns il·lustren, en carta indispensable al jutge, dels motius i perquè ha pres tan extremada violència per enviar-se a dida. Altres, menys preocupats, o infelissos de mena, no pateixen per les conseqüències que poden sofrir gent que cap culpa hi tenen en la desesperació llur. «*Après moi, le deluge*» que digué equell tranquil de França. Les persones que encara no han tingut l'entrenament del suïcidi, obliden aquests preceptes de ben educats al fugir cap a les Quimbambes d'aquest món de mones.

Van per feina, i a la carrera. I com més de pressa morts, més facil és el Adeu a la vida de «*La Tosca*» que tan bé canta l'Hi-pòlit Lázaro...

Però cal remarcar, com observació metòdica, que si els que's maten poguessin repetir la fatlera del suïcidi, potser se'n desdriren més de quatre.

¿Més de quatre he dit? Doncs, arrastro de manilla, que eren cinc fèmines, les que ahir registraven la crònica del escandol policíac, en donar amb «ets» i «uts» les relacions de cinc noies boniques (¿No heu reparat que les lletjes mai s'ho prenen tan a pit?), cinc noies boniques, com deia, entre 18 i 20 anys, s'havien envenenat amb pastilles del permanganat en boga. En els estertors de les basques, sigueren rentades en les «Cases de Socorro» i

cap a l'hospital a enllestir-se uns dies, i veurem de quin coll seran els trumfos. ¡Si surten d'aquesta enrabiada, segurament els passarà el rampell! ¡Dic això, perquè les cinc suïcides frustades, tenien per base el que «estaven aburridas de la vida». I aquesta dèria, posada en solfa, ja sabem de què se les heuen.

Però en el món, hi ha, com en les matemàtiques, equacions amb varietat de incògnites. I aquí està l'esca del pecat. Vull dir, que aquí volia arribar; perquè ha sigut la causant d'aquesta relació catastròfica i tropical.

JOSEP AIXALÀ

Havana, 9 de Gener de 1934.

(Acabarà)

«Vendrell Històric»

Establint un parangò als viatges, que amb certa continuïtat he comentat, de pobles estrangers visitats en jorns estivals, no podia menys d'arribar-me a la vila, per deixar la patina d'extrangerisme i sadollar-me del gust del terrer; i si no a l'istiu, en un dia de tardor, que mes que d'aquesta estació semblava primaveral, vareig tenir el goig de romandre hi. ¿Cal dir que fou per Santa Teresa?

Si un a un pogessin vesllumar-se els pensaments que a la memòria m'acuden tindrien uns reflexes vibrants i esplendorosos com els del diafan diumenge que parlo, empro, la nota característica d'ells es veu quasi be desdibuixada per un fet íntim, transcendental per la meua ànima sentimental.

Plasmar ara els castellers, retreure els «diablers» que tornaven a la «terra», mentar el ball de bastons, embadalir-se en els passeigs que a l'ensem que quan era infant vareig fer en aital dia recorrent els firals de totes menes, verament és un plaer gradiosísim, si més no per que revius la vida que, ai!, ja va fent via agegantada a poques esperances i potser masses records. Ho passarem per alt i ens cenyirem al fet breu i concís. A més de les troballes d'amics, quins braços oberts foren un oasi de pau i companyonia, ens plau mentar una visita. Ella fou a la impremta del setmanal que, com flama vivent, dona llum i llença per tot arreu aquest encís de recordança que s'adiu molt a espèls d'amor i vida revivida a través de pobles i fronteres.

Josep Ramon i Blanc, ens obre els braços com els pelegrins que rebien als vianants, com contenen les llegendes bíbliques. Ens parla efectuos i planerament, i la seva visió de les coses vilatanes i les que no ho son també, ens diuen prou clar que el seu entusiasme i preparació mereixerien que no quedés encerclat en un ritme comprimit d'energies perdudes. La seva transparència i finor be val que ens fixem tots que els valors no han de despreciar-se. Estic segur que la seva senzillesa pugnarà en contra meu, quan a pesar seu haurà de donar ordre a les caixes per

compondre aquest ditirambe meu in-sospitat, que no se l'esperava. Però que se'l mereix! Com no, si solsament l'alimentar el foc sagrat de la llàntia dels pensaments vilatans, que'n fora orfe la vila si no i hagués aquest BAIX PENEDÈS que és la nostra constel·lació.

Però deixem el cas i senyem nos al fet. En aquell dia em va ficar i hem feu a mans un exemplar de la obra del seu enyorat pare «Vendrell Històric».

Amb l'afecte i unció que ho feu, va-reig poguer copsar la grandesa i sublimitat que entranyava i l'amor que representava el gest.

Percatad d'ell, he comprés, que les accions ennobleixen les ànimes i damunt del santuari del reconeixement palpaven tres persones en ressó triptànic ell, Jaume Carner i Josep Aixalà, que com heralts de la avantguarda i aïmants de la tradició, no han vacil·lat en fer un gran servei a la vila del Vendrell aulant els esforços per a que fos un fet la aparició del volum aplegador d'escrits, artícles i notes que'l qui fou notari de la vila En Jaume Ramon i Vidales, tingué a be marcar i historiar remontant-se a unes visions que'ns en hem de sentir grats quants hem llegit el «Vendrell Històric».

Aquesta obra d'envergadura ferma ens feia molta falta per diverses consultes que moltes vegades feiem i que no sempre podiem veure satisfetes. Avui ha omplert un buid que molta falta feia, i ho hem de celebrar, car les consultes queden esvaïdes en fitar els ulls a les planes que marquen una visió perfecta de quant ha passat.

Bella antologia que reviu les pretèrites èpoques que's perden en els replecs dels temps i que tant difícil feien les consultes. Avui, gràcies a ella, nosaltres

hem trobat el que'ls savis anomenarien la pedra filosofal.

Tal vegada hom el trobi rígit i seriós degut a que es ceneix a fets concisos; però nosaltres l'apreciem degut a aquest extrem de sobrietat que ens el fa estimar per més vertader i susint.

La unció nostra ens fa ésser parcs en detalls i vol esperonar a quants no ho hagin fet. Llegiu-lo amb l'amor i la fe que's mereix per ésser una cosa genuïna nostra, que porta el cor d'alguns vilatans vibrants de fe i quals elogis son minsos davant de l'obra emprada.

Després d'un llarg viatge, el retorn a vila, i ficar-me d'un *breviari amorós*, és una sort de les comptades als mortals.

Ben bé puc dir que Santa Teresa estava de bones aquell dia, que la vila somreia i creia que la vila te un punt bàsic que no morirà ja amb el monumental llibre «Vendrell Històric», apreciadíssim per mi.

ICAR

Barcelona, 24 de Gener de 1934.

La mort d'un idealista

A la edat de 75 anys, atropellat per les vicissituds i els capricis sinistres de la vida que de vegades claven dentallada feridora en el destí d'un home, ha mort a la vila de Rubí i a casa d'un seu familiar, el ferm lluitador dels ideals de Llibertat i República, en Josep Vidal (Basset) quin nom evoca tota una època, ja que va omplenar durant un bon nombre d'anys els afers de la nostra política local i comarcal.

D'origen pagés, sense quasi estudi i mancat per tant d'un fons de cultura,

MOSAICS HIDRAULICS URALITA MATERIALS DE CONSTRUCCIO

J. JULIVERT

Aquesta casa ha traslladat el seu Magatzem i Despatx al Passeig del 4 de Març, núm. 15. - VENDRELL

UN GRAN COTXE
I PETITES DESPESES

el

13 H. P.

POCA MATRICULA
POC CONSUM
MOLT RENDIMENT

ULTIMS PREUS:

Xasis comercial	2820 Ptes.
Sedán dos portes	10950 »
Sedán 7 places.	14750 »

Els demés models tots amb importants rebaixes de preus i grans millores

Agència Oficial "Ford"

DR. ROBERT, 42 TELÈFON 5
VENDRELL

Una altra prova de confiança
assolida per els aparells de Ràdio

PHILIPS

ha quedat demostrada en el recent concurs per a la provisió d'aparells a les Escoles Nacionals organitzat per el Ministeri de Instrucció Publica de la Republica Espanyola, en el qual un competentíssim Tribunal Tècnic li ha adjudicat la primera categoria d'adquisició entre les 25 marques, tant europees com americanes, que hi concursaren.

Es una prova ben palpable de qualitat

No dubti un moment i adquireixi un

Aparell de Ràdio Philips

que li pot servir de seguida
el Representant oficial a vila

JOAN VIDAL I SOCIAS

LAMPISTERIA

Salmerón, 15 - Vendrell

Es prega que si a alguna escola del Vendrell o de la comarca hi és enviat per l'Estat un aparell de ràdio Philips, se serveixi el Sr. Mestre indicar-ho a aquest Representant per a poguer facilitar-li el seu montatge, instal·lació i maneig.

Rafel Escofet Mañé

Metge

ESPECIALISTA EN PARTS

Malalties de la dona i de la infància

Diatèrmia

Raigs ultra-violeta

Electroteràpia

Massatge vibratori

Raigs Infra-Roigs, etc.

Visita de 11 a 1, de 3 a 4 i de 7 a 8
Diumenges i dies festius, de 9 a 1
(El dijous a la tarda no hi ha visita)

VENDRELL
Telèfon, 49

posseïa una verbositat extraordinària puig no li venia d'una hora al parlar en públic. Partidari de les doctrines del gran mestre Pi i Margall fou un actiu i entusiasta propagandista de la Federació i de la Autonomia contraient estreta amistat amb l'Isidre Rius i Jaume Cabra de Vilafranca i en Lostau de Barcelona, també propagandistes d'aquests alts idealismes.

Organitzador i orientador de les forces obreres del camp, va contagiar-los-hi les doctrines que ell sentia i defensava amb ardor, i amb la cooperació dels directors de les fraccions republicanes de vila, en Pau Martorell, Gil Boxados, Josep Ivern i altres de segon rengle, va anar edificant aquella fortalesa republicana que desterrà per complert l'antic caciquisme de tants anys aquí arrelat, emportant-se el predomini i la direcció de tots els afers vilatans.

Home abnegat, de temperament enèrgic, arribava a la temeritat quan creia que la seva actitud podia ésser beneficiosa als interessos i ideals del poble; fou intentat diferents vegades sobornar-lo amb dàdives i promeses que sapigué rebutjar dignament, creant-li això una auriola de prestigi que'l donà a conèixer per tots els indrets de Catalunya. Fins els seus adversaris polítics tant combatuts per ell, li apreciaven la condició d'home desinteressat i humanitari ja que en diverses ocasions sapigué evitar hores crítiques per la nostra vila.

Emperò, com tots els homes excessivament generosos i altruistes, que tot ho sacrificuen i són esclaus de les seves creències, abandonà el seu, anà perdent el poc que tenia, i, mancat de mitjans per a sostenir-se, tingué d'emigrar de la seva vila per anar a cercar un lloc d'empleat a l'Ajuntament de Barcelona.

La crudel malestruga el perseguí a la ciutat. Allí hi perdé quatre fills ferits per traidora enfermetat i quan els tenia en condicions per a poguer ésser el suport de la seva vellesa. Per arrodonir el quadre, dugues operacions quirúrgiques el retinueren dies i dies malalt en una clínica acabant-li d'engolir els estalvis de la família.

La República, aquella institució popular que l'amic Vidal sentia amb emoció tan forta, ha vingut a la fi, i regeix a Espanya; l'autonomia, per ell tan predicada, s'ha lograt, també, per Catalunya, i, en tant que altres advenedissos, als qui aquests ideals no els deuen cap esforç, disfruten de càrrecs espléndidament remunerats, en Vidal, que hi va consagrar tota la seva vida i tots els seus anhels, no sortí de humil empleat municipal, conegut avui solsament dels companys que l'envoltaven... Es el premi i l'agraïment amb que són retribuïts quasi sempre els homes idealistes i generosos quins esforços i sacrificis serveixen per a la satisfacció d'ambicions dels que venen darrera seu.

Mor l'amic Vidal, per cert, en un moment de sarcàstic contrast. Mor, quan

aquella fortalesa republicana de vila, creada amb el seu concurs entusiasta que més amunt relatem i que semblava inexpugnable, cau, també, feta runes, desplomant-se amb estrèpit formidable, per la imprevisió, per les vanitats i petites humanes...

Descansi en pau, el malaurat amic, i rebin els seus familiars la expressió del nostre condol més sentit.

J. GAY

Lletra desclosa

L'amic i col·laborador en X. Chaparro i Riera, ens demana publiquem la següent lletra.

Sr. Director de «Aires de la Conca»

Montblanc

Molt Senyor meu: En el número 217 del periòdic de la vostra direcció, corresponent al dia 20 del mes en curs, hi figura un solt sense signatura i amb el títol «l'Espanya-pobres», al començament del qual diu:

«La coalició d'Esquerres publicà una fulla electoral en la qual tractava als homes de la Lliga d'Espanya-pobres. Tots ens coneixem, però.

El redactor de la fulla, assessor municipal, que poc coneix la nostra vila encara que en sigui fill, no s'hauria atrevit a escriure aquella paraula, etc».

Dóna la casualitat que a Montblanc l'assessor municipal soc jo, i tan és així que molts dels meus amics, àdhuc els que militen al vostre costat, m'hi han vist al·ludit. En aqueix cas m'interessa desfer la insidia, senyalant les dues falsedats que conté el solt esmentat: la una, que jo no vaig redactar cap full electoral i ni activament ni passiva no vaig prendre part en cap moment de la passada lluita electoral, portada en aqueix poble als termes del personalisme més fastigós; i la segona, que jo no soc fill de Montblanc.

Seria esperar massa d'una cavallerositat que us poso en dubte el que esmentéssiu en el vostre periòdic l'espècie publicada, però m'he atrevit, per a satisfacció d'uns amics meus més que no pas per sentiment propi, a rectificar-vos en el periòdic del poble d'on soc fill i en el qual em compto com un dels seus col·laboradors.

Atentament us saluda

X. CHAPARRO I RIERA

Montblanc 22 de gener del 1934.

ESPECTACLES

Han començat les ballarugues. Rès; que'l Carnaval se imposa, i ja s'ha presentat a reclamar els seus drèts que la tradició li respecta anyalment en aqueixos temps en que l'hivern ja amolla, i els dies s'allargassen. La gent s'agomola allà on hi ha sarau, i s'embadaleix amb les batutes de «boles de neu» de paper; (la veritable neu va molt escassa en la nostra rodalia; treu una estona el nas damunt la carena del Montmell, i es retira al moment, després d'admirar, d'allà estant, la daurada sorra de les nostres platges.) Entenent-ho així el Centre Vendrellenc, s'haurà dit: «Voleu ballar? doncs som-hi, que ara és hora nostre rei — del Carnestoltes — ara és hora que fem gresca». I treient les butaques, ha posat l'espectacle a la sala. Dos saraus ben macos s'hi van fer el diumenge passat, entre la neu... de les capses.

—Ah, si?—va dir-se el Centre Industrial; doncs ara farem cine.—I tal dit, tal fet; *Por ella*, que ja coneixiem, va fer passar agradablement la tarda, a la concurrència, la qual no era molt nombrosa. Els dijous, si; els dijous s'hi apleguen tots aquells que el vermut els va be abans de sopar, i allí esperen l'hora.

Al Tivoli va haver-hi *Audiencia Imperial*, actuant d'Emperatriu, *passeez le mot*, la nostra Marta Eggerth, que si no ho es ben bé, almenys és reina en el saber cantar i en el dir, condicions que posa de relleu en aqueixa xamosa opereta, qui te la música facil i festívola del mestre Joan Straus. Al davant posaren

un film documental, *Secretos de Australia*; van be aqueixa mena de cintes, perquè en elles s'hi donen a conèixer animals i plantes, costums i trajes, d'un país que cau una mica més enllà de la Torre del Puig; en el qual—el del diumenge—no hi farien pas forrolla les modistes; la simplicitat en el vestir es duta a un terme tal, que Adam i Eva, els primers pobladors de la Terra, segons se diu, no s'hi trobarien gaire enganyats. I això que allí es parla de cinquanta mil anys endarrera. ¿Com deurien anar els primers pobladors d'aquella isla?

REFRAN

DE DISSABTE A DISSABTE EL CARNAVAL

Jo, això del Carnaval, ho comparo a unes eleccions.

Els balls que tenen lloc uns diumenges abans, equivalen a la propaganda preelectoral. Les eleccions, carnavalescament parlant, corresponen a l'enterrament del Carnestoltes.

El confetti, serpentines i demés necessari per aquesta mena de festes, són els programes, fulls, candidatures i tots els papers i lletres que donen pa als impressors i feina als repartidors, i que serveixen als candidats per a «fer vots».

Encara que'l Carnaval, amb tots els seus divertiments, també té els seus defectes. Vegeu sinó aquella pols que's posa al coll i fa que'ls metges treballin més del compte després de Carnaval, i els cops de les boles de neu d'alguns joves, que estarien més en caràcter dintre una gàvia, etziven. Aquests són dos defectes que fan que'l Carnaval no sigui la estació més agradable de l'any.

Fetes aquestes consideracions em cal dir que'l Vendrell es troba novament en plena febre electorera (llegeixi's carnavaleria).

Les societats recreatives vilatanes, totes, fan mans i mànegues perquè'ls seus respectius associats puguin passar un bon Carnaval.

I reeixiran. Tots els esforços que facin trobaran ajud moral i material—en aquests temps sense la materialitat és impossible fer aquestes coses—i veurem un Carnaval que, els que hi entenen i son de l'olla, diuen que serà una cosa digna de la festiva i riallera vila on es celebra.

I després encara diuen que hi ha mèrit!

JOANALL

ESPORTIVES

FUTBOL

De Campionat

A MORA D'EBRE

F. C. Mora d'Ebre, 3 — F. C. Vendrell, 2

Conforme varem anunciar, el passat diumenge, el primer equip local es traslladà a Mora d'Ebre per a contendir enfront de l'equip visitat el primer encontre de les eliminatòries del campionat amateur de futbol, 1933-34, per a l'obtenció del títol de campió de les comarques tarragonines. Ambdós equips era la primera vegada que s'enfrontaven, per quin motiu era esperat amb ànsia entre la afició d'aquella població l'actuació de l'equip visitant, no defraudant i mereixent molts elogis de quants pogueren presenciar aquell encontre.

La lluita emprada per un i altre equip fou talment de diferent modalitat, ja que mentre

l'equip local emprava l'atac a passos llargs els visitants desenrotllaren el seu joc de pas curt i ras.

La forta empena dels locals donà la obtenció en poc temps de tres tantos al seu favor; no obstant, no desmaiaren els vendrellencs obtenint a la segona part dos magnífics tantos i un domini complet, que donà lloc a que la defensa i porta demostrassin les seves grans aptituds, sobressortint el Keper, que salvà al seu equip d'un resultat advers. Com citem més endavant, fou un encontre de vertader campionat, sense que ni per un sol moment degenerés en males jogades. Així mateix es comportà l'àrbit, i d'una manera digna d'aplaudir el públic, que difícilment pot altre igualar-lo, puig era ell qui imposava a uns i altres que en un encontre de futbol no deu guanyar-se amb marrulleries ni amb ilegalitats sinó amb tota la noblesa possible. És amb goig que així ho podem constatar i que ens fa pregar al nostre públic que demà sàpiga correspondre com es mereixen els nobles equips de Mora d'Ebre al presentar-se al nostre cercle. Així esperem que sia i no esperem altra cosa del nostre públic.

ALTRE RESULTAT — A TORTOSA

Dertusa de Tortosa, 4 — Mora la Nova, 0

A VENDRELL — Copa Sitges

Penya Maricel, de Sitges, 1

Balonpié, de Vilanova i Geltrú, 1

Aquest encontre, que fou disputat a nostra vila, passà sense pena ni glòria, finint amb un empat; per conseqüent la obtenció de la copa quedà per disputar-se en altre encontre.

Per a demà a Mora la Nova:

Mora la Nova—Dertusa, de Tortosa

I al Vendrell:

F. C. Vendrell—F. C. Mora d'Ebre

Per creure-ho interessant per els nostres lectors, el fet de que el F. C. Tarragona es retira de les eliminatòries del campionat amateur Català transcrivim el que sobre aquest motiu diu el «Diario de Tarragona» en la seva edició del dia 23 del corrent:

«Contra els anuncis, diumenge no es jugà el partit Tarragona—U. S. Rapitencia, de les eliminatòries inter-grups del Campionat Amateur Català, i fou motivat per la retirada del Tarragona F. C. de les esmentades eliminatòries.

Motius? Diferents, però els d'ordre crematístic sembla que ha estat els que han pesat més.

Perquè el Tarragona pogués prendre-hi part, la Federació li exigia dipositar dues centes pessetes, essent així que amb motiu del Campionat comarcal ja en diposità cent, que encara no li han estat retornades, i el Tarragona F. C., que no ha mancat mai als seus compromisos, i que ha tornat sempre les visites, no ha cregut necessari que se li exigís aquest nou sacrifici.

A més d'ordre crematístic és també la seva desplaença davant la forma com s'han combinat les eliminatòries que al Tarragona li resulten desastroses econòmicament. Un Tarragona a Sant Carles els ompla el camp, i en canvi els rapitencs a Tarragona estan mancats d'interès i la recaptà no pot ésser més pobre.

Per tot això, en l'ordre econòmic, i a més no són gens falagueres en l'ordre esportiu les possibilitats d'haver-se d'acabar un dia i un altre amb equips que al camp llur són impossibles a tot ésser-ho per l'apassionament indígena que els envolta.

La crisi del futbol és evident i cal que la Federació deixi el seu caràcter de fisc, per a convertir-se en protector dels clubs, si més no estudiant les eliminatòries de faiso que evitin les desperes oneroses i donin als partits el màxim interès esportiu.

Cal reaccionar tots plegats si no volem que el futbol passi a la Història.

I, ara, aquí va el nostre pensament sobre aquesta retirada.

Sap el Tarragona que la Federació no fa distincions a cap equip puig per tots es comporta igual i que en quant a les pessetes tots deuen abonar les mateixes. La forma d'ordre de combinar els encontres s'ha fet sense mirres partidistes, i en quan a l'estat econòmic, tots els equips fan proeses. El que segurament no fan tots és volguer, de totes maneres, ésser més o tenir més avantatges que'ls demés. Dels públics sols cal llegir les nostres cròniques, i d'una manera especial la d'avui sobre el comportament dels públics indígenes que ha d'enfrontar-se el que per la nostra part ens mereix el públic visitat de Mora d'Ebre o el del F. C. Tarragona. I per acabar com que reclama que cal reaccionar, si es prenien per model el cas del Tarragona potser fora millor que morís.

PERE BONSONS

Magatzem de Calçats de Isidre Martorell

Sabates per a homes, dones i infants

Espardenyes, amb sola de juta i goma, de totes classes

Calçat amb llanta per obrers i nens

marca «GOLIAT» màxima resistència

contant la casa amb eines necessàries per odobar dit calçat

CONSULTI PREUS ABANS DE COMPRAR

Vendrellenc:

Sigueis on sigueis pots adquirir productes de la teva terra

Llicors de totes menes

Vins generosos i corrents

ESPECIALITAT en el típic i acreditat licor

RESOLIS
DEL VENDRELL

Fabricat amb aparells moderns i fórmula antiga

Moscateu purament valencià

i tota classe de vins de taula

Demaneu-ho a la Fàbrica de Licors i Magatzem de Vins de
J. Carbó Julià & C. Sta. Anna, 89 i 91

on vos serviran amb la màxima rapidesa i escrupolositat

Apartat de Correus núm. 3

FA 40 ANYS

Resum de les notes locals publicades en «El Vendrellense», setmanal predecessor nostre, edició del dia 28 de Gener de 1894.

—Regnava una calma desesperant en el comerç del vi que venia a aguditzar encara més la forta crisi per què passava la nostra comarca. Vegis el preu per carga de 121 60 litres: vins negres destinats a embarcar de 12 a 16 graus Sallierón, de 8 a 12 pessetes carga; vins destinats a la destil·lació, a 0 25 pessetes per grau i carga.

—El dia de Sant Antoni, durant els Tres tombs i per haver topat dues cavalleries, una d'elles va caure quedant el qui la muntava amb la cama trencada.

—A la festa major de Sant Vicens de Calders, els balls foren amenitzats el un per la orquestra d'aquesta vila i l'altre per una secció de la Banda Municipal de Tarragona.

—Foren traslladades al Cementiri actual des de'l cementiri vell les despulles del qui fou rector d'aquesta vila don Josep Freixas i Blanch, qui regí aquesta parròquia durant els anys asarosos del 1813 al 1845. Fou inhumat interinament al ninxo on descansaven les despulles del qui fou també rector, Rvnt. D. Joan Sanpere.

—Els balls de Carnaval donats al Casino Circo es veien molt desanimats.

INFORMATIVES

COMARCALS

Bisbal del Penedès

Arribat el dia 14 del corrent, senyalat per a la celebració de les eleccions municipals, hom que volgués complir son deure anà a emetre llur sufragi.

Ací, dues candidatures estaven en pugna: la de la Unió Republicana Federal i la de la Unió de Rabassaires.

Transcorregué tot el matí en absoluta tranquil·litat. Molt sovint sortien dels col·legis electorals estadístiques de la votació, portant quasi sempre la candidatura de la Unió Republicana una superioritat bastant ventajosa.

Grups de ciutadans, i àdhuc de ciutadanes, comentaven la que assoliria el triomf, fins que quelcom d'anormal disolgué i àdhuc desmoralitzà aquells grups que seguien comentant. Un individu, obcecant, segurament, per les idees polítiques, havia rebutat la urna contra terra.

En el reste del dia, no es promogué cap incident.

Per haver se, doncs, trencat la urna del col·legi del districte II, aquells electors votaren el diumenge pròxim, dia 21.

Heus ací, els resultats assolits:

Dia 14.—Districte I: Unió Republicana Federal, 286 vots; Unió de Rabassaires, 57 vots.

Dia 21.—Districte II: Unió Republicana Federal, 109 vots; Unió de Rabassaires, 23 vots.

Total: Unió Republicana Federal, 395 vots; Unió de Rabassaires, 80 vots. Marge de vots a favor d'Unió R. Federal, 315.

Notes municipals

L'Ajuntament en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior; complimentar la correspondència i butlletins oficials rebuts durant la setmana; heure esment de la lletra del Director d'obres hidràuliques sobre el pantà «Estret Cadernal»; aprovar la distribució de cabals per al mes que som; concedir permís per a realitzar obres a Maria Nin Vidua de Mi-quel; en vista de l'informe de la Comissió de Foment s'autoritza les obres sol·licitades per en Jaume Roca Canís; heure esment del que ha produït el recàrrec sobre el consum de gas per a enllumenat; aprovar diverses relacions de despeses; aprovar la certificació de les voravies construïdes en el carrer de Salvador Reventós durant la passada setmana; requerir al capataç de la Carretera de Valls per tal de que faci desaparèixer un arbre caigut que dificulta el trànsit; i després d'altres precís i preguntes va aixecar-se la sessió.

NOVES

Diumenge passat es celebraren a vila les eleccions de la secció segona del districte primer, que foren suspeses el diumenge anterior per haver sigut trencada la urna. La elecció fou realitzada sense cap incident, i donà el següent resultat: Coalició de dretes, 92 vots; Esquerra, 88 i Obrera, 174.

El conjunt de votacions és, doncs, com segueix: Coalició de dretes, 864 vots; Esquerra, 655 i Obrera, 653.

D'acord amb aquest resultat, dijous foren proclamats consellers electes per el nostre Ajuntament, els senyors següents: Joan Socias Jorba, Pau Rovira Nogués, Joan Constantí Riembau, Josep Bonsoms Colet, Melcior Escofet Mañé, Jaume Roca Canís, Francesc Guitart Jané i Josep Serra Mañé,

de la Coalició de dretes, i Joan Ivern Arans Lauro Sumoy Guasch, Lluís Corbella Corbella i Josep Vidal Canela, de la Coalició d'esquerreres.

Com es veu, la candidatura obrera ha perdut els quatre llocs de minoria per la petita diferència de dos vots. Veus ací una demostració palesa de la absurditat d'aquesta llei electoral: dos vots priven la entrada d'una minoria i donen quatre consellers a la que'ls ha obtingut.

El nou Ajuntament ha de prendre possessió el dia 1 de Febrer. La composició de càrrecs no ha sigut encara feta pública, si bé de veu general recollim que serà Batlle el senyor Melcior Escofet, qui no serà la primera vegada que exerceixi la batllia.

Dietaris Catalans

De venta a la Impremta Ramon

Diumenge morí a Rubí, on s'havia traslladat des de Barcelona a causa de la greu malaltia que venia sufrint, el compatriota Josep Vidal i Galofré, mes vulgarment conegut per l'apodo Basset.

En altre lloc del present número l'amic Josep Gay dedica al malaurat patrici un escrit on descriu quí era i d'on procedia aquest vendrellenc que va posar al servei de la vila i de la República tota una vida plena d'activitats premiades amb ingratus.

Des de aquest lloc, i en recollir la trista nota del seu traspàs, plau nos dir que fou un home a qui el republicanisme vendrellenc devia en gran part la seva poixansa, un honorat ciutadà i un vilatà que feu tant com a la seva mà estigué per a millorar i vencer les necessitats dels vendrellencs, com bona prova en donà durant la males- truga epidèmia colèrica de l'any 1911 i amb la seva intervenció en els afers municipals durant la llarga temporada que intervingué a la Casa de la Vila com a cap del partit republicà.

Trametem als seus la expressió del nostre condol i els acompanyem en la pena per que avui passen.

Josep Aleu Massanet

CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPAÑA

ADVOCAT-PROCURADOR

Plaça Pí i Margall, 15, 1er VENDRELL

Les societats recreatives estan en plena temporada de balls de Carnaval, veient-se molt concorreguts els que cada festa celebren tarda i nit el Centre Vendrellenc i la Cooperativa.

Demà continuaran les ballarugues a dites sales.

El dijous passat a la nit, i al local de la Cooperativa, s'hi va celebrar un àpet a honor dels candidats que formaven la candidatura obrera i en celebrament de la poixansa

que aquesta assolí, assentant-se a la taula uns cent vint comensals.

L'àpet fou servit per el Bar del Pí.

Els directius del Centre Industrial, fent ús del vot de confiança que'ls va concedir la assemblea general, han constituït el consell directiu de dita casa baix el següent ordre: President, Salvador Ribas Antich; vis President, Joan Miró Gibert; Tresorer, David Sellarés Romeu; Secretari, Isidre Aymerich Pàmies; vis-Secretari, Jaume Nin Fabré; Vocals: Placid Escoda Aymerich, Joan Cañas Batet, Enric Vallés Oliva i Josep Ivern.

Fou acordat en la reunió de constitució de la directiva, suprimir els drets d'entrada dels nous socis que ingressin durant els mesos de Gener i Febrer.

El reforç de la punta, la suavitat de la pell, la forma elegant i esmerada construcció son quatre punts que el públic sap apreciar en el calçat

GOLIAT

sobre las altres marques

De venda al

Magatzem de Calçats Isidre Martorell

En el darrer número del quinzenal «El Llamp», de Gandesa, ens trobem amb la nova de tan volgut confrare, que després de dotze anys de bregar per Catalunya, per la democràcia i per la cultura, es despideix amb un crit de A reveure!

Tant de bò sia sols una suspensió temporal la que atura al confrare en la seva vida; però els qui sabem del sacrifici que vol la continuació d'una fulla vilatana, i el poc que és apreciat aquest sacrifici per el poble, ens fa creure que difícilment tornarem a gaudir de les seves planes que havien lograt un ben merescut lloc entre aquesta abandonada premsa comarcal catalana quins sacrificis ni la Generalitat, ni els partits polítics, ni la gran premsa, ni el poble agraeix en el que valen i en l'útils que són.

Deiem la setmana passada que tot i trobar nos a la setmana dels barbutos, la més freda de l'any, el temps era molt abonant; doncs bé, des de diumenge els barbutos han vingut reivindicant la seva tradició i han tret les seves barbes blanques per la serralada de Montmell fent descendir de nou el termòmetre fins al zero i més avall encara.

Dilluns, festa de Sant Vicens, el temps no afavorí gens anar a la festa major del veí poble de Sant Vicens, la qual al primer dia es ressentí de concurrència, veient-se algom més animada el segon dia.

De la Agència Ford en aquesta vila hem rebut un elegant calendari de fulla mensual. Agraim la atenció

Atenent les nostres queixes sobre la anormalitat amb que és repartit a Correus el nostre setmanal, el senyor Cap de la Administració d'aquesta vila ens ha fet saber que havia tramés a la Direcció de Barcelona la nostra demanda i que aquella ha contestat que el retràs darrerament havia sigut motivat per excés de impresos i manca de personal, empró que ara estava ja normalitzat i que es tindria present la nostra petició.

Agraïrem als nostres volguts subscriptors ens tinguin al corrent de si reben el periòdic puntualment o si continua el retard.

«Tívoli Vendrellenc».—Avui, dissabte, a la nit i demà, tarda i nit: Projectió de la revista «Eclair Journal»; estrona de la comèdia dramàtica, parlada en espanyol, «La dama atrevida»; estrona de la comèdia musical «Déjame pasar la noche contigo», acabant amb la cinta de dibuixos sonors «A dieta lactea».

Dilluns, tarda, sessió vermut: Estrona dels interessants films «Gente de Teatro» i «Ciclón cejano», el film documental en colors «Variedades Zoológicas», i dibuixos sonors.

SECCIO RELIGIOSA

Diumenge, dia 28. A les cinc de la tarda, Rosari, visita a Nostra Senyora del Bell Amor i Recés espiritual per a la V. O. T. Exercitants, Celadors del A. de la O. i Maries del Sagrari.

Dilluns: Continua, a dos quarts de vuit, la novena al Sagrat Cor de Jesús.

Dijous: Es portarà Nostramo als malalts i impeditos.

Divendres: Primer divendres del mes i festa de la Mare de Déu Candelera. Les misses comensen a les sis; a dos quarts de set, exposició del Santíssim i Hora Santa; a les vuit, Novena al Sagrat Cor; a dos quarts de deu, benedicció de candeles i processó a les deu, missa solemne cantada. A les cinc de la tarda, viacrucis solemne.

SECCIO OFICIAL

AVIS

EN FRANCESC ARBÓS JANÉ, Alcalde President de l'Ajuntament del Vendrell

FAIG SABER: Que d'acord amb allò disposat en el Decret de la Presidència del Consell de Ministres de data 5 de Novembre passat, des del dia 28 de l'actual a l'onz de febrer, restaran exposades al públic en el vestibul de la Casa Capitular les llistes de rectificació del Cens Electoral, que comprén aquells ciutadans que han adquirit el dret o l'han perdut per a figurar en el Cens.

L'Alcaldia prega molt encarecidament a tots els veïns que examinin amb detenició les expressades llistes per tal de cerciorar-se de que estan inclosos tots els que han d'estar-ho o en cas contrari sol·licitar llur inclusió en temps oportú, evitant-se així el consegüent perjudici. Les reclamacions que es consideri que procedeixen contra les inclusions o exclusions, així com els que es consideren eliminats indegudament, hauran de presentar-se durant els expressats quinze dies a la Secretaria de l'Ajuntament, la qual expedirà rebut de la reclamació als afectes corresponents.

Vendrell, el 27 de gener del 1934.—L'Alcalde, F. Arbós.

REGISTRE CIVIL

Naixements: cap.
Matrimonis: Joan Mitjans Expósito amb Salvador Solé Navarro; Jaume Levy Dìvre amb Marguerida Mesquida Amengual.
Defuncions: Miquel Bernal Bueso, 56 anys, Pau Casals, 10.

IMP. RAMON RAMBLA 4 DE MARÇ-VENDRELL

Casa i hort en venta situada al carrer de la Estela, número 21, amb instal·lació d'aigua. Es vendrà a bon preu. Per detalls dirigir-se a la mateixa casa.

Espaiós local per a llogar al punt més cèntric del carrer Dr. Robert.—Rm Passeig del 4 de Març, núm. 15.

Es ven una pessa de terra a un quart d'hora de la vila, carretera de Tarragona fins als Codols, de set jornals i mig, plantada de vinya, ametllers i oliveres. Per informes dirigir-se a l'administració d'aquest setmanari.

Rafel Fusté

Pèrit Agrònom

Compra-venta, peritatge i recana de finques

AIXECAMENT DE PLANOLS NOTICIES I CONSULTES

Carrer de Mar, 18 VENDRELL

Sempre el més nou

Constantment les

Ultimes Novetats

Actualment puc suministrar l'aparell de la marca que es desitgi a PREUS SENS COMPETÈNCIA

Josep Serra Mañé
Agència Ford
VENDRELL